

Lublin, 28.08.2024r

dr hab. szt. **Robert Kuśmirowski**, Prof. UMCS Lublin

Katedra Intermediów, Wydział Artystyczny

Instytut Sztuk Pięknych UMCS w Lublinie

.....

Ocena rozprawy doktorskiej zatytułowanej **"DYSKRETNY UROK FALSYFIKATU"**,
oraz dorobku artystycznego i dydaktycznego **mgr Piotra Tadeusza Mosura**,
sporządzona w związku z postępowaniem w sprawie nadania stopnia doktora
zrealizowanym w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku pod promotorstwem prof.
Grzegorza Klamana, w dziedzinie sztuk plastycznych, w dyscyplinie: sztuki piękne i
konserwacja dzieł sztuki.

.....

INFORMCJE OGÓLNE O KANDYDACIE

█ w Sarnowie. Współzałożyciel Galerii UL. Wiceprezes Fundacji Wyspa

Progress. Artysta wizualny: malarz, twórca instalacji i autorskiej metody „Zboczonej rekonstrukcji”. Absolwent wydziału Malarstwa (dyplom pod kierunkiem prof. Grzegorza Klamana) ASP w Gdańsku (2017 r.). Obecnie doktorant i wykładowca macierzystej uczelni. Założyciel galerii UL w Gdańsku, Wiceprezes fundacji Wyspa Progress i Członek organizacji wspierającej młode osoby związane ze sztuką Euterus.

W swoich pracach poszukuje m.in. nieoczywiste związki między literaturą, sztuką a tożsamością, niejednokrotnie spełniając je za pośrednictwem eksperymentów interdyscyplinarnych.

Kurator, uczestnik, organizator i współorganizator festiwali różnych wydarzeń artystycznych, spotkań i plenerów.

OCENA DOROBKU ARTYSTYCZNEGO

Pan Piotr Tadeusz Mosur uczestniczy w życiu artystycznym, dając ogromny wkład w rozwój dziedziny. Jego twórczość jest więc nie tylko obecna, ale także rozpoznawana i doceniana. To wyrazista postać trójmiejskiej i krajowej sceny artystycznej, rozpoznawana przede wszystkim poprzez aktywność organizacyjną i kuratorską. Wykłada, prowadzi warsztaty, uczestniczy w plenerach tematycznych. Odgrywa ważną rolę kreatora i uczestnika wystaw (również tych niszowych), prowadzi dyskurs ze społeczeństwem, starszymi i młodszymi adeptami sztuki współczesnej oraz osobami wykluczonymi ze społeczeństwa. Jest autorem licznych

wystąpień i wydarzeń artystycznych na rzecz kultury aktualnej i kulturowego rozwoju zainicjowanych przez siebie środowisk twórczych. W tym zakresie doktorant ma dość pokaźne zaplecze swojej aktywności i nie mam żadnych istotnych uwag.

Poniżej kilka wybranych osiągnięć Doktoranta:

Kurator:

2024 Blackout #4, Zbrojownia sztuki, Gdańsk

2023-2024 Przegląd działań performatycznych Wykon, Galeria UL, Gdańsk

2022 The Dream of Black. Czesko-Polski projekt, Duża Aula ASP w Gdańsku

2021 EXIT CODE - 8 Mediations Biennale Polska, Duża aula ASP, Gdańsk

2022 Whiffling, Galeria Dul Michal, Ostrawa, Czechy

2021 Bio-obecność. Bity, kłącza, sieci (Współpraca kuratorska) kurator Grzegorz Klaman, Zbrojownia Sztuki, Gdańsk

2021 Ziemia Szałem Ukochana, Galeria UL, Gdańsk

2020 Zmierzch antropocenu (Współpraca kuratorska) kurator Grzegorz Klaman

2021 Pokaz filmu w ramach Europejskiej nocy muzeów „INT. OFFICE DAY”

2019 Zachowane „W pamięci” (Gdańsk—Kaliningrad) Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Sojuz Fotochudożników (Kaliningrad), Galeria Worota (Kaliningrad), Galeria UL

2019 Kurator wystawy połączonej z projekcją filmu „Ostatni pociąg do Warszawy „ grupy Dom Mody Limanka, Galeria UL

2019 Jestem stąd wystawa Julia Popławska, Galeria UL

2019 Exegi monumentum wystawa otwarta Kolektyw Basta Rok Antyfaszystowski,

Galeria UL

2019 6 lat wystawa Olga Anna Markowska, Galeria UL

2019 Anomalia wystawa Dzieci z Dolnego Miasta, Typiarki, Wigor Wolne Pokoje,
Galeria UL

2019 XD wystawa Izabela Rakowska, Beata Kwaśnica, Ania Jeglorz, Aleksandra
Kanoniak, Marta Jegierska, Maciej Lewandowski, Zosza Mykietnik, Aleksandra
Witulska Koło

Naukowe PI (Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku), Galeria UL

2018 „Zona”, Galeria UL

2012 „Traktat o manekinach" Galeria Szyb Wilson, Katowice

Organizator:

2022 Dyskusyjny Klub Książki Ukraińskiej

2022 Życ i umrzeć w San Andreas, kurator Adam Kawecki, Galeria UL, Gdańsk

2021 Martwa natura? Wystawa dyplomowa Katarzyny Serkowskiej, Galeria UL,
Gdańsk

2019 MEDIA><NACJE. Międzyuczelniane Warsztaty Intermedialne 2005—2016
promocja książki Grzegorz Klaman, Roman Nieczyporowski Akademia Sztuk
Pięknych w Gdańsku, Fundacja Wyspa Progress

2019 Nienasylenie. Kilka kolaży o pielęgnacji ego (Nakład własny #2), Galeria UL

Warsztaty Anna Witkowska Fundacja Chmura, Luks Sfera, Rok Antyfaszystowski,
Galeria UL

2019 DOB1000609 Anna Zagrodzka, Galeria UL

2019 Żywot Goresława Cuźdoziemnego projekcja reż. Władimir S., Iwan Szestow,
Galeria UL

2019 Podróż okoruchowa wystawa Tomasz Szabłowski Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Galeria UL

2019 SPMP N°7 promocja książki Agnieszka Piasecka Sputnik Photos Mentoring Programme, Galeria UL

2019 Praca kolektywna jako strategia artystycznego oporu wykład Anna Karpenko Fundacja Artystów Kolonia Teraz, Gdańska Galeria Miejska, Galeria UL

2019 Tylko nie mów nikomu projekcja reż. Tomasz Sekielski, Galeria UL

2019 I Otwarty Knifaż introligatorski warsztaty Kara Lewandowska (Bookowska), Galeria UL

2019 Stan posiadania wystawa Dominik Cudny, Aleksandra Iwańczak, Jan Jurczak, Marta Nałęcz, Aneta Nytko, Aga Piasecka, Natallia Piatkevich-Verynskaya, Ewa Pustułka, Olga Sosnowska, Krzysztof Światły Sputnik Photos Mentoring Programme, Galeria UL

Redaktor (wraz z Grzegorzem Klamanem i Małgorzatą Jankowską) książki Zmierzch Antropocenu. Sztuka i nauka, szkice jutra.

Ważniejsze wydarzenia artystyczne:

Indywidualne:

2024 Wolałbym nie, Teatr Szekspirowski, Gdańsk

2023 „Umarł w butach”, Kantor + Mosur, Galeria Prześwit, Warszawa

2022 „Chochoł, Galeria UL, Gdańsk

2020 „Chodząc depczesz Polskę” Galeria NIZIO Warszawa

2020 „Zwulgaryzowany Przedmiot Pożądania” Centrum Praskie Koneser, Warszawa

2016 „W Lesie Wiedeńskim Wciąż Szumią Drzewa” Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk

2013 Wystawa Indywidualna „Wokół Zdarzenia” Galeria „ładniej” Sosnowiec

Zgasić światłość wiekuiwą, Wall space gallery, Warszawa

Wystawy grupowe:

2024 Postpryzma, Muzeum techniki, Gočárova galerie, Pardubice, Czechy

2023 „Warsaw off art”, Elektrownia Powiśle, Warszawa

2023 „ROLA KONTROLA KONTRA ROLA”/ „ART AFTER PSYCHO-SOCIOLOGY. Insytut Cybernetyki Sztuki, Gdańsk

2023 „Strange Things, Alšova jihočeská galerie, Hluboká nad Vltavou, Czechy

2023 „Gorący sierpień”, Sopot

2023 „Hell of gnosis, Stocznia Gdańska, Gdańsk

2023 „Ostatnio dodane 3”, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Gdańsku

2023 Gdańskie Biennale Sztuki, Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk

2022 „8 X 1”. LAUREACI OGÓLNOPOLSKIEGO STUDENCKIEGO KONKURSU MALARSKIEGO IM. WOJCIECHA FANGORA. Zbrojownia Sztuki, Gdańsk

2022 Festiwal Undergdańsk, Całe miasto, Gdańsk

2022 Whiffling, Galeria Dul Michal, Ostrawa, Czechy

2022 Anastomosis, Akademia Sztuk Pięknych w Gdańsku, Gdańsk

2022 Symularis, Galeria Sztuki Współczesnej „Elektrownia”, Czeladź

2021 Bio-obecność. Bity, kłacza, sieci, Zbrojownia Sztuki, Gdańsk

2021 Kolekcja Niemożliwa, Laboartorium, Gdańsk

2021 ARCHETYPUS - UTOPIEN SOZIALER ARCHITEKTUR (w ramach grupy SMRK+), Kulturzentrum Faust, Hanower, Niemcy

2021 ARCHE Achitecture of Universe, Pavilion 0, Giudecca Art District, Wenecja, Włochy

2021 Ziemia Szaleń Ukochana, Galeria UL, Gdańsk

2021 Międzynarodowy festiwal fotografii Interphoto, Białystok

2021 ARCHETypus – Utopies of Social Architecture, KUNSTHALLE FAUST, Niemcy

2021 Międzynarodowy festiwal performansu. Final Lata. Kick Of Perfo II, Galeria UL, Gdańsk

2021 ARCHE Achitecture of Universe, Pavilion 0, GAD, Wenecja, Włochy

2021 19. Przegląd Sztuki SURVIVAL — Nigdzie stąd nie pojedziecie, Pafawag, Wrocław

2021 Pan Damian odchodzi..., WL4, Gdańsk

2020 Wetware: Proliferacja i przeczucie, Instytut Cybernetyki Sztuki, Gdańsk

2019 ROK, Galeria UL, Gdańsk

2019 HALO UL, Halo Kultura, Gdynia

2018 Gdańskie Biennale Sztuki, Gdańska Galeria Miejska, Gdańsk

2018 Wyspa 3.0 Uporczywy Performatyw, Poznań Art Week, Stary Browar, Poznań

2018 Gniazdo II, Akademia Sztuk Pięknych, Gdańsk

2018 Wpis Ukończony, Zbrojownia Sztuki, Gdańsk

2017 MULTImedia (per)wersje, Tytano, Kraków

2017 27. Ogólnopolski Przegląd Malarstwa Młodych PROMOCJE 2017, Legnica

2017 Zwulgaryzowany przedmiot pożądania, Szkoła podstawowa nr. 21, Gdańsk

2017 A la Flamande – Portret, Galeria Propaganda, Warszawa

2016 Wystawa finalistów konkursu "Ale Sztuka!" Kolonia Artystów, Gdańsk

2016 „Autoportret" Vilniaus Dailes Akademija, Wilno, Litwa

2016 Re-akcje 4 Wystawa zbiorowa Akademia Sztuk Pięknych W Gdańsku, Krakowie Uniwersytet Artystyczny w Poznaniu

2016 Wystawa Laureatów Ogólnopolskiego Konkursu Malarskiego Im. W. Fangora Państwowa Galeria Sztuki w Sopocie

2016 Głęboko Woda Gdańska Galeria Miejska

2016 Reprezentacja 2 Gdańska Galeria Miejska

2015 Blackout#2 Instytut Sztuki Wyspa, Gdańsk

2017 Założyciel galerii UL w Gdańsku

2022 Wiceprezes fundacji Wyspa Progress

2022 Członek organizacji wspierającej młode osoby związane ze sztuką Euterus

OCENA DYSERTACJI PISEMNEJ

Recenzowana rozprawa doktorska mgr Piotra Mosura składa się z siedmiu rozdziałów uzupełnionych o przedmowę, konkluzję, bibliografię, netografię oraz liczną ikonografię. Dysertacja liczy 75 strony wydruku komputerowego. Została ona starannie i pieczołowicie przygotowana edytorsko, sprowadzona do formatu wzorcowej książki. Dodatkiem do pracy jest pendrive zawierający wszystkie niezbędne dokumenty, ikonografie i opisy prac związane z przewodem doktorskim. Praca jest poprawnie i logicznie skomponowana. Również i w tym zakresie nie mam żadnych istotnych uwag.

Całość rozprawy poprzedzona jest *Prologiem*, wprowadzając nas w predylekcję doktoranta i w pewnym stopniu spektakularną inaugurację sztucznych sieci neuronowych w dobie pandemii Covid-19 i konfliktu na Ukrainie, w których to Autor umieszcza swoją aktywność i wymianę ważnych dla niego treści. Dysertacja stanowi próbę zrozumienia i oceny oryginalnej oraz innowacyjnej metody badawczej „Zboczonej rekonstrukcji”, zaproponowanej przez autora, przekształcającej istniejące obrazy i pojęcia mocno zakorzenione w kulturze. Dlatego też tekst łączy w sobie elementy krytyki kulturowej, refleksji filozoficznej oraz analizy współczesnych problemów związanych z obiegiem informacji, jej zakrzywianiem i poza kontrolnym wpływem technologii na społeczeństwo. Autor wprowadza nowatorską koncepcję, która ma na celu subwersywne przekształcenie utrwalonych kulturowo obrazów i pojęć. Ta metoda, wykorzystująca dziś ogólnodostępne narzędzia i współczesne *elektrotoolsy*, stanowi interesującą próbę

odpowiedzi na wyzwania informacyjne współczesnego świata. Dysertacja łączy w sobie elementy sztuki, filozofii, literatury, technologii i krytyki społecznej, co sprawia, że jest wielowymiarowa i głęboko osadzona w kontekście współczesnego dyskursu. To podejście wzbogaca analizę i pokazuje, jak różne dziedziny mogą i powinny współpracować w celu zrozumienia i reinterpretacji zjawisk zbiorczych. Pan Piotr trafnie zauważa, że technologia, a zwłaszcza sztuczne sieci neuronowe, odgrywają dziś kluczową rolę w przemodelowywaniu rzeczywistości, w procesach zbierania informacji i jej dystrybucji. Krytyczne podejście do obiektów kultury, takich jak wizerunki popkulturowe, reklamy czy instytucje religijno-sekciarskie, ujawnia ich ukryte znaczenia i pozwala na nowo spojrzeć na ich rolę w kształtowaniu realiów społecznych. W dobie dynamicznie zmieniającego się środowiska technologicznego, takie podejście jest nie tylko aktualne, ale wręcz niezbędne do zrozumienia nadchodzących zagrożeń współczesnego świata. W rozdziale dotyczącym eskalacji wydajności oraz relacyjności mediów, autor zwraca uwagę na demokratyzację sieci oraz na zjawiska takie jak kapitalizm inwigilacyjny. Opisuując przykład grupy Vooza i ich projektu „Radimparency”, autor ukazuje paradoksy współczesnej rzeczywistości cyfrowej, gdzie dostęp do informacji jest okupiony utratą prywatności. Jest to cenny głos w dyskursie na temat etycznych aspektów czy pułapek informacyjnych. Kolejnym interesującym wątkiem jest analiza wpływu sztucznej inteligencji (SI) na sztukę i media społecznościowe. Autor opisuje, jak algorytmy SI zmieniają sposób tworzenia i konsumowania sztuki oraz jak wprowadzenie takich narzędzi jak *DALL·E* czy *Midjourney* wpływa na tradycyjne pojęcia autentyczności i kreatywności. Wartością dodaną jest podjęcie tematu kontrowersji związanych z generowaną przez SI sztuką, w tym trudności w odróżnieniu dzieł stworzonych przez ludzi od tych, które powstały dzięki

algorytmom. To wprowadza ważny wątek dotyczący krytyki współczesnej sztuki i zacierania się granic między ludzką kreatywnością a technologicznym wyręceniem. W dalszej części rozdziału, autor porusza kwestie związane z przetwarzaniem informacji w internecie, szczególnie w kontekście mediów społecznościowych i algorytmów rekomendacji. Analiza wpływu rekomendacji algorytmicznych na użytkowników i kwestie związane z prywatnością danych jest trafna i aktualna. Krytyczne uwagi dotyczące *TikToka* oraz zmian w innych platformach społecznościowych, takich jak *Facebook* czy *Instagram*, wskazują na rosnące znaczenie algorytmów w kształtowaniu naszego odbioru informacji. Autor słusznie zauważa, że takie zmiany mogą prowadzić do ograniczenia różnorodności treści oraz zwiększenia manipulacji informacjami. Rozdział "*Prawda biologiczna - mózg przechera*" rozpoczyna się od przedstawienia struktury mózgu odpowiedzialnej za odbieranie przyjemności i motywację, ze szczególnym uwzględnieniem roli jądra półleżącego. Autor wskazuje, że procesy poznawcze związane z adaptacją do zmieniających się przekonań są mniej efektywne niż te związane z uzyskiwaniem natychmiastowej satysfakcji. To spostrzeżenie znajduje potwierdzenie w literaturze na temat neurobiologii motywacji i nagrody (Kringelbach & Berridge, 2009), co wzmacnia przytoczenia autora. Rozdział kończy się rozważaniami na temat przyszłości technologii, w tym *Metawersum* i potencjalnych zmian w społeczeństwie, które mogą nastąpić w wyniku dalszego rozwoju technologii. Teoria Guya Deborda o spektaklu jest ciekawym odniesieniem, które pomaga zrozumieć, jak intensyfikacja mediów wpływa na nasze postrzeganie rzeczywistości. Jednakże, analiza ta mogłaby być pogłębiona poprzez szersze omówienie konsekwencji takich zmian dla społeczeństwa i jednostki. Część dotycząca pamięci, oparta na badaniach Elizabeth Loftus, jest

trafnie przywołana i precyzyjnie przedstawiona. Loftus udowodniła, że pamięć nie jest wiernym odzwierciedleniem przeszłości, lecz labilną rekonstrukcją, podatną na sugestie i urojenia. Autor objaśnia to zjawisko poprzez opisany eksperyment z incydem drogowym, co jest zgodne z aktualnym stanem naukowej wiedzy na temat pamięci i jej podatności na manipulację. *„Prawda psychologiczna – w kotłyszce aż po grób – emocjonalny wymiar postrzegania”* to opis wpływu emocji na postrzeganie prawdy i prezentacja błędu poznawczego, taki jak efekt potwierdzenia. Autor dostarcza tu solidnego przeglądu, oraz roli sztucznej inteligencji w tworzeniu treści naukowych. *„Prawda historyczna – Forkid oko, czyli problemy w pozyskiwaniu informacji”* to badanie wpływu technologii i edukacji na historiografię oraz analiza manipulacji i propagandy w historii. Autor ilustruje problemy związane z obiektywizmem, interpretacją wydarzeń historycznych, wpływem współczesnych interpretacji i edukacji na historiografię. Podrozdział *„Pospolity lisek rudy, pełen sprytu i obłudy; Kulturowe dyspensy od prawdy”* analizuje zasadność figury trickstera w kulturze i jej wpływ na społeczeństwo. Pan Piotr skutecznie łączy klasyczne i nowoczesne interpretacje, ukazując rolę trickstera w erze informacji. Rozdział piąty pracy *„Ja będę Kasandrą, czyli rzecz o metodzie Zboczonej rekonstrukcji”* porusza kwestię potrzeby tworzenia nowych metod analizy i obiegu informacji w obliczu współczesnych wyzwań globalnych. Autor odnosi się do performatywnej płynności postrzegania i wskazuje na rosnącą ilość informacji, która przekracza możliwości ich przetwarzania, prowadząc do chaosu. W odpowiedzi proponuje metodę subwersywną, której celem jest krytyczne podejście do istniejących społecznie ugruntowanych obrazów, wykorzystując ich potencjał do demaskowania ukrytych znaczeń. Pan Piotr omawia przykłady swojej pracy artystycznej, które w przewrotny sposób

wykorzystują znane wizerunki, jak rzeźby przypominające meble z popularnych sklepów, lecz będące w rzeczywistości narzędziami tortur, czy figurki LEGO ukazujące brutalizację zabawek. Te działania mają na celu uwrażliwienie odbiorców na problem manipulacji i zagrożeń związanych z przemocą w kulturze masowej. Twórca zwraca uwagę, że subwersja może być narzędziem artystycznym, które skutecznie demaskuje skrywane problemy społeczne, kulturowe i przede wszystkim polityczne. Ostatecznie, metoda "Zboczonej rekonstrukcji" ma za zadanie wzbudzać refleksję, uwidaczniając to, co dotychczas było marginalizowane lub niewidoczne, i staje się ważnym elementem w krytycznym podejściu do współczesnej rzeczywistości informacyjnej. Ostatni rozdział dedykowany jest opisowi prac, które wchodzą w zakres "oceny pracy doktorskiej", dlatego umieszczam ją poniżej.

OCENA PRACY DOKTORSKIEJ

W ramach wystawy doktorskiej, autor kreuje prace, które odnoszą się do instytucji Kościoła katolickiego, jego rytuałów oraz nadszarpniętym wizerunku w społeczeństwie. Prace takie jak *Synod*, będący *deepfake'owym* nagraniem biskupów przeproszających, czy *Uberbiskup*, algorytmiczna synteza wizerunków polskich hierarchów kościelnych, poruszają kwestie braku odpowiedzialności i moralności wśród duchownych. Twórczość autora nie ogranicza się do krytyki Kościoła – dotyka przede wszystkim tematów społecznych i kulturowych, jak w

pracy *Biała*, gdzie komentuje współpracę środowisk nacjonalistycznych z Kościołem. Wystawa pracy doktorskiej, zorganizowana w industrialnym środowisku gdańskiej stoczni, odwołuje się do lokalnego dziedzictwa artystycznego i społecznego. Nie ma lepszej przestrzeni do monumentalizacji wybranych tematów, osób czy wydarzeń. Ekspozycja *Mosura* imituje magazyn kurierski, w którym widzowie, przechodząc przez labirynt paczek, odkrywają kolejne sensory i treści. Wprowadzenie technologii do kreowania sztuki ma na celu wywołanie refleksji na temat roli informacji w dzisiejszym społeczeństwie oraz sposobów jej przetwarzania i przedstawiania. Wystawa otwiera temat wpływu nowych technologii na proces twórczy i interpretację dzieł sztuki. Autor podkreśla, że technologia umożliwia stworzenie przekazów artystycznych, które są mniej obciążone osobistymi stylami i estetycznymi preferencjami / przyzwyczajeniami twórcy. To podejście podsuwa nam nowe mechanizmy dla kreacji, pozwalając na bardziej obiektywne i czyste przekazy treści. W kontekście zastosowania metod takich jak *deepfake* i algorytmy sztucznej inteligencji, autor skutecznie demonstruje, jak technologie te mogą być wykorzystane do twórczej subwersji i przemyślenia tradycyjnych pojęć artystycznych. Autor szczegółowo omawia wybór miejsca ekspozycji – halę stoczniową w Gdańsku, jako istotny kontekst dla zrozumienia całej wystawy. Industrialny i poprodukcyjny charakter miejsca, które zostało przekształcone w przestrzeń artystyczną, dodaje odpowiedniego wymiaru do prezentowanych prac. Analogia do przeszłości tego miejsca, związana z przemysłem i transformacją, wzbogaca interpretację wystawy, w której obiekty i technologie są zestawione z dawnymi funkcjami miejsca.

Dysertacja kończy się omówieniem interaktywnego aspektu wystawy, który odnosi się do koncepcji społeczeństwa informacyjnego. Umieszczenie kamer i algorytmów

klasyfikujących widzów jako część ekspozycji jest interesującym sposobem na zwrócenie uwagi na dynamikę progresu informacji w dzisiejszym świecie. To podejście aż nadto podkreśla, jak istotną rolę odgrywa każda jednostka jako nośnik i przetwórcza informacji, a także ukazuje współczesne wyzwania związane z parametryzacją społeczeństwa. To ambitne połączenie nowoczesnych technologii z krytyką społeczną i artystyczną. Autor skutecznie wykorzystuje *nowostki* technologiczne i interaktywność pewnych elementów wystawy, aby sprowokować refleksję nad rolą informacji i jej ogromny wpływem na społeczeństwo.

K O N K L U Z J A

Dysertacja "**Dyskretny urok falsyfikatu**" stanowi ambitną próbę analizy relacji między pojęciami "*prawda*" i "*informacja*" w kontekście wpływu postępu technologicznego na percepcję i dystrybucję wiedzy. Autor podejmuje się złożonego zadania rozważenia, jak nowe technologie wpływają na nasze rozumienie prawdy oraz jak w erze informacyjnej prawda i fałsz zacierają się, stając się paradygmatem. Rozdział opiera się na przykładach historycznych i współczesnych, aby ilustrować dynamiczny rozwój technologii i jego nieodwracalne skutki dla społeczeństwa. Całość dysertacji jest oryginalna i stanowi duży wkład w rozwój dyscypliny.

Stwierdzam, że przedstawiona do oceny dysertacja oraz wyżej wymienione osiągnięcia artystyczne, dydaktyczne i organizacyjne Pana Piotra Mosura spełnia wymagania zawarte art. 187 ust 1-3- z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie

wyższym i nauce (t.j.: Dz. U. z 2022 r., poz. 574 ze zm.). Tym samym popieram wniosek Kandydata o nadanie mu stopnia doktora w dziedzinie sztuki, w dyscyplinie sztuk plastycznych i konserwacji dzieł sztuki. Wnoszę zatem do Rady ds stopni w Akademii Sztuk Pięknych w Gdańsku o nadanie mgr Piotrowi Mosurowi **stopnia doktora**.

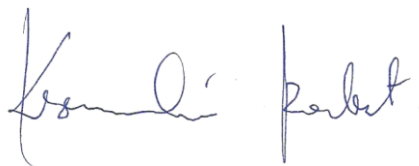
Jednocześnie, za podjęte przez Autora merytoryczne wyzwanie, moją pozytywną ocenę całej dysertacji, wystawy doktorskiej, utrzymany wysoki poziom artystyczny i mnogość podjętych zagadnień, wykraczających poza ustaloną dziedzinę, wnoszę raz jeszcze do Rady ds stopni prośbę o **nadanie wyróżnienia** dysertacji mgr Piotra Tadeusza Mosura.

UZASADNIENIE

Moją argumentacją o nadanie wyróżnienia Panu Piotrowi Mosurowi jest przede wszystkim ambitne i innowacyjne przedsięwzięcie, które proponuje Autor, jako nowy model myślenia o współczesnych konfliktach kulturowych i informacyjnych zagrożeniach. To w tych problemach Autor upatruje dla siebie śmiałe rozwiązania twórcze. Zdecydowanie zasługuje na uznanie za swoją interdyscyplinarność, śmiałość w łączeniu różnych obszarów wiedzy i mnogość podjętych zagadnień wykraczających poza ustaloną dziedzinę. Autor interpretuje sposoby krytycznego podejścia do różnych kanałów przekazu rzeczywistości, co jest szczególnie istotne w dobie wszechobecnej dezinformacji. Ta innowacyjna propozycja może mieć duże znaczenie nie tylko w analizie współczesnych form sztuki, ale także w

szerszym kontekście społeczno-politycznym. W dobie dynamicznie zmieniającego się środowiska technologicznego, takie podejście jest nie tylko aktualne, ale wręcz niezbędne do zrozumienia narastających zagrożeń oraz *kreogennego* fenomenu współczesnego świata.

dr hab. szt. Robert Kuśmirowski, Prof. UMCS

INFORMACJE O AUTORZE RECENZJI. ROBERT KUŚMIROWSKI. Performer, autor instalacji, obiektów, fotografii, rysunków. Urodzony w 1973 roku w Łodzi.

W latach 1998-2003 studiował na Wydziale Artystycznym Instytutu Sztuk Pięknych na Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie, gdzie uzyskał dyplom w pracowni Rzeźby Monumentalnej prof. Sławomira Andrzeja Mielezki. W roku akademickim 2002-2003 przebywał na stypendium w Pracowni Metalu i Modelowania na Uniwersytecie Rennes 2 oraz Beaux-Arts Rennes. Związany z Fundacją Galerii Foksal w Warszawie, Johnen Galerie w Berlinie, Guido Costa Projects w Turynie. Laureat Paszportów "Polityki" i Dorocznej Nagrody MKiDN w dziedzinie Sztuk Wizualnych za 2011r oraz wielu innych nagród. Mieszka i pracuje w Lublinie. Od 2007 roku zatrudniony na macierzystej uczelni Instytutu Sztuki Pięknych WA UMCS w Lublinie, Zakład Intermediów oraz Sammer Academy in Salzburg (2013-2014). Większość jego prac oparta jest na rekonstrukcji i kopiowaniu starych przedmiotów, dokumentów, fotografii, a raczej tworzeniu ich łudząco podobnych imitacji. Zazwyczaj nie mają one swego określonego pierwowzoru, a jedynie przywołują kulturę materialną pewnej epoki. Zawsze jednak cechuje je obsesyjna dokładność i skrupulatność. W większych instalacjach ujawnia się też kolekcjonerskie zamiłowanie artysty - nagromadzone przedmioty tworzą wówczas trudne do ogarnięcia zbiory, określone przez Joannę Mytkowską jako "barok nadmiaru i entropia detali". W ten sposób Kuśmirowski odwołuje się do pamięci, historii i nostalgii, jaka towarzyszy kulturze wizualnej z odległej i nieco bliższej przeszłości powoli znikającej pod kolejnymi warstwami. Dzięki temu w jego pracach ujawnia się też wątek wanitatywny - odtwarzanie minionej kultury materialnej staje się sposobem podejmowania tematu krótkotrwałości, przemijalności i śmierci. Podobny charakter mają też jego akcje i działania performerskie, czasami uzupełniane komponowaną przez niego muzyką. Założyciel PHONOmatic STUDIO w Lublinie.
